

Spomenar

2016/2017.

Jednoga dana,

*kada godine počnu da vam kradu detinjstvo, sklonite
jedan njegov delić u neki skriveni kutak i sačuvajte ga.*

Ne dozvolite da ga prekrije veo zaborava, jer to će ostati

VAŠE NAJVEĆE BLAGO!

Došlo je vreme rastanka našeg.

*Odlazite iz ovih daskih klupa, u neke druge,
možda bolje, možda ne.*

*Svako ce od vas nekim svojim putem da pode,
možda pravim, možda ne.*

*Ako život od Vas bude zahtevao da me zaboravite,
ovaj **SPOMENAR** nemojte baciti.*

Ne zato da bi me se secali

Vec da bi znali u cijem

ste srcu iskreno

bili voljeni!

Prvi dan u školi mora biti drag, da se škola zavoli, da ostavi trag ???^u

Dragi moji školareci!

Priveli smo kraju ovu školsku godinu. Nekima je bila teška, nekima naporna, nekima zanimljiva. A meni , izuzetno dinamična, emotivna, puna aktivnosti i raznih dešavanja. Ništa od ovoga ne bi bilo da niste prihvatili moju "igru" od samog starta. Svakako je svaki početak težak, pa tako i ovaj naš. Prvacima jer su zakoračili u **svet obrazovanja**, a četvrtacima jer se suočavate sa novonastalom situacijom u koju se trebalo uklopiti. Znam da baš niste bili radi ići u školu jer ste bili preplašeni, a prvog dana i zbunjeni. Meni je bilo potrebno dosta vremena da vas prihvatim kao moje učenike, jer sam bila upućena na vaše vrline i mane za koje sam se bojala kako će isplivati na površinu i kako će to uticati na dalje druženje. Sve je ispalo kako treba i kao što sam vam mnogo puta rekla **mного** ste mi **помогли** u radu sa prvacima. Kombinacija je veliki izazov za mene, mislila sam da ću imati poteškoće, ali zajedničkim snagama uspjeli smo da odradimo mnogo toga i treba da budemo zadovoljni. Nadam se da ste iz svega ovoga izvukli samo pozitivne stvari i da ćete primeniti dalje u svom školovanju, pa i u životu.

Sve ono što se bude našlo u ovom Spomenaru, zapisivano je tokom čitave školske godine. Često ste pitali zašto ja to sve pišem u svoj rokovnik? Zašto svaki detalj slikam? Eto, zbog ovoga, jer želim da bar ovaj period koji smo proveli zajedno ostane upamćen po svim aktivnostima i dešavanjima. Možda vam ovo sad neće nešto posebno značiti, ali znam da hoće za koju godinu. Zato sačuvajte ove uspomene ne dozvolite da one izblede ili odu u zaborav. Kada poodrastete imaćete šta da pričate kada se budete prisećali nekih situacija. Nemojte "loviti" greške u Spomenaru već se potrudite i ako ih uočite da ne pravite iste. U brzini mog kucanja sigurna sam da će biti po koje izostavljeno slovo, naopako napisana reč, ali to nije smisao ove priče. Ovom prilikom bih se izvinila prvacima što pišem latinicom, ali znam da znate čitati latinično pismo pa sam se odlučila na ovaj korak. Još malo pa ćete i zvanično početi učiti pa vam neće biti problem da sami čitate. Ako vam sada nešto ne bude jasno tu su vaši roditelji koji će vam pripomoći da protumačite ono što vam je nejasno.

Dugo sam razmišljala kako i odakle da počnem ovaj Spomenar jer ste u kombinovanom razredu. Nisam želela da posebno imaju prvaci posebno četvrtaci svoju priču, jer niste ni bili odvojeno. I dobro i zlo delili ste zajedno. Ali se odnekud mora početi. Pa bih dala prednost prvacima i dalje priču nastavila o njihovom polasku u školu.

Prvaci moji, pred Vama je školovanje koje će Vam doneti nova znanja, iskustva, iskušenje i nove prijatelje. Želela sam da Vam školu postavim kao drugaricu, s kojom ćete se rado družiti i sa kojom ćete rado učiti i provoditi slobodno vreme. Ali kako to već biva, pre nego što krenete u školu, naslušate se svakakvih priča o školi i učiteljici koje vam predstavlja kočnicu da uspete i budete opušteni.

Sećate li se **01.09.2016. - PRVOG DANA PRVOG RAZREDA? I sunčanog četvrtka** kojeg, verujem, nećete zaboraviti.

Nije bilo tako davno kada ste prvi put ušli u učionicu. Sećate li se Vaših ručica koje su podrhtavale u maminim rukama? Sećate li se Vašeg uplašenog, ali ozarenog lica, Vaših nesigurnih koraka? Sećate li se straha koji se pojavio u Vašim očima dok ste sa roditeljima čekali ispred škole? Volela bih znati šta vam se u tom momentu vrzmalo po glavi. Nisam sigurna da ću to nekada saznati. Nekada osećanja ostaju duboko u duši i nikada ne izađu na površinu.

Moj poljubac je, možda, oslobodio Vašu bojznost i strah od mene i pokazao da nije strašno kao što se pričalo, ali doza nesigurnosti je prisutna. Lagano ulazite u hol i zajedno sa roditeljima ulazite u učionicu. Nikada vas nisam pitala (čak ni jednu generaciju) kako se osećate, šta ste razmišljali dok ste hodali hodnikom, šta ste pomislili kada ste ušli u učionicu? Pričali smo samo uopšteno o provedenom danu, a utisak o školi je bio dobar, što me raduje. Po prvi put počinjem generaciju prvaka od 4 učenika : **Marko Vuković, Darijan Janečić, Una Kovačević, Marija Mačković**. Nabrajajući vaša imena ne mogu da izdvojim četvrtake posebno jer su oni deo vas: **Antonia Vukelić, Veljko Vuković, Jovan Nimčević, Maksimilijan Ugri, Leo Čupak i Nikoleta Čupak**.

Na stolu je bila Dobrodošlica, skromni poklončići, a na tabli vaši likovi, "jabuke" koje ste trebali ređati u trugao uspeha i zajednički doći do zaključka da bez zajedničke saradnje (učenik, roditelj, škola) nema ni uspeha. Roditelji su razvijali i oblikovali DAS masu za otisak vaše šake i pravili od njega medaljon. Za nekoga je bilo teško da utisnu svoju šaku jer nisu imali dovoljno snage u rukama. Dok su roditelji razvijali i ukrašavali medaljon vi ste crtali šta bi ste želeli biti kad porastete. Ovim zajedničkim radionicama pokušala sam pokazati da se u školi ne sedi samo u klupi i nešto mnogo piše, već se zadaci mogu i na zanimljiv način raditi. Vidim da su pojedini roditelji uživali u zajedničkom radu, što mi je dalo inspiraciju za neke ideje.

Prvog dana svi ste želeli pred tablu , želeli ste da se dokažete , ali je kasnije ta želja kod nekih utihnula. Družeci se zajedno vi, roditelji i ja, polako smo se oslobađali straha. Toga dana družili smo se i slagali lepo.

Još dok prvaci nisu naučili da pišu i čitaju oduševilo me je izlaganje našeg Darijana koji je 2-3 puta doneo izvrstan papir na kome je, kako on kaže, "napisao" priču. Da bi čuli šta je napisao "čitao" je tekst izmišljajući na licu mesta rečenice, a da bi vi razumeli i potvrdili šta ste čuli postavljao vam je pitanja i tačno je znao koliko je postavio i kome je postavio. Za mene je ovo bilo veliko iznenađenje u pozitivnom smislu i nadam se da će dalje svoju maštu razvijati u pravom smeru. Očekujem da se jednog dana pohvali osvojenom nekom nagradom za neki literarni rad.

Četvrtaci nisu ništa manje uplašeni od prvaka, ništa manje zbunjeni. Veliki strah kod vas osećao se u svakom vašem pokretu, svakom obraćanju meni, što se odrazilo i na učenje. Dugo vas je to držalo i onog momenta kad ste počeli prve nestašluke da činite, strah je polako odlazio. Prvi dan, pa i prvo pitanje: "Da li ćemo praviti palačinke?" Nasmejala sam se i obećala da će biti, ali kasnije. Nisam mogla da kažem ne, jer znam da ste možda želeli prethodne godine da pravite, a niste imali prilike, naročito oni koji su imali brata ili sestru kod mene u prethodnoj generaciji koji su to radili, pa je i to jedan od razloga zašto nisam mogla odbiti.

Lepo je prisetiti se, kako lepih tako i manje lepih trenutaka, koje će Vam nadam se, otvoriti oči kako ne bi postupali onako kako ne treba ili postupali onako kako treba. **Životnu priču MI kreiramo. Bogatimo je uspesima, dobrim postupcima, lepim ponašanjem. Uspećemo ako imamo određeni CILJ ka kojem težimo. Vaša životna priča će biti bogata onoliko koliko Vi budete hteli da je obogatite.** Zato Vas učimo kako se prevazilaze problemi, neuspesi. Učimo Vas kako se treba lepo ponašati i koje su posledice svega onoga što činite, a koje su dobre strane.

Lagano se zahuktavamo našim aktivnostima. Već od samog početka uključujemo se u projekte. Prvi projekat je više vezan za prvake , ali u većini aktivnosti učestvovali su i četvrtaci.

Projekat pod nazivom **“Prvoškolski vrtuljak”** donosi zanimljive mesečne teme koje trebamo uklopiti u nastavu i uraditi zadatke. Da ne bi pomešali teme projekta (jer smo ih mnogo toga uradili) u okviru ovog projekta navešću koje su bile : naši prvi dani u školi, oživi slovo svog imena, učimo pisati, izrada ukrasa čestitki, božićni sajam, izrada istog predmeta /različite tehnike i materijala, matematičke igre, mala olimpijada, izrada bookmarka, komunikacija s drugim školama u projektu, po čemu ću pamtiiti prvi / četvrti razred.

“slatke” medalje

Ovo su delići našeg projekta , ali to nije sve. Ostalo sledi u daljem tekstu povezujući sa nekim drugim aktivnostima.

Umesto realizacije časova u školi predmet Čuvari prirode realizovano je u zoološkom vrtu. Odlazak u zoološki vrt nekada je pricinjavalo zadovoljstvo, a nekada i ne . Ove školske godine bili smo 4 puta. Teme su bile u vidu predavanja:

Biljke zoološkog vrta (septembar), mrki medved kojeg smo i hranili (oktobar), kornjača (mart) i zadnji put (maj) nismo imali temu , ali smo imali odličnog vodiča Veljka koji ima odlično znanje o životinjama i o svakoj životinji mnogo toga rekao. Iskreno od Veljka sam i ja neke stvari saznala dok sam se nekih podataka podsetila, ali cifre koje je izgovorio nisam upamtila. Zahvaljujući ovakvom znanju dobio je peticu koja mu je omogućila da iz Prirode i društva ima zaključenu ocenu 5.

Pošto je bila godina Olimpijskih igara i mi smo **Dečiju nedelju** od 03.10. do 07.10. 2016. obeležili u tom duhu. Kako bi ostalo nekog traga o realizovanim aktivnostima imali ste svesku u koju ste beležili , crtali, lepili, pisali vaše utiske. Nadam se da su vam aktivnosti bile zanimljive i da ste maksimalno uživali u njima. Još bolji utisak, više nama nego vama, bile su maske kojima ste upotpunili ugođaj.

Ponedeljak: Početak Dečje nedelje obeležili smo "paljenjem" baklje. Svako od vas dobio je plamenčić, bile su 3 boje, koje ste lepili na "dršku". Plamenčići su bili oznaka za podelu u grupe. Cele nedelje bili ste jedna grupa jer ste sakupljali krugove na osnovu kojih smo proglasili pobednika i podelili medalje.

Olimpijski krugovi

Palimo baklju

Nižu se prvi poeni

Učiteljica Slavica Kovačević je realizovala radionice vezane za **Evropu**. Bila je prezentacija o olimpijskim krugovima i olimpijadi, nakon čega su usledile kreativne radionice. Kreiranje venca od "lovorovog lista" i igra izdržljivosti noseći jabuku na glavi.

Utorak: Učiteljica Zora Sloboda kroz priču o Kinezima predstavila kontinent **Aziju**. Kreativne radionice realizovane su kroz igre : tangram, mikado, spretnost držanja štapića i prebacivanja pirinča iz jedne činije u drugu, a onda ispijali i osetili ukus kineskog čaja.

Na našoj nastavi pravili smo kineski šešir.

Sreda: Moj dan. Dan za Egipat i predstavljanje **Afrike**. Malo čudno deluje jer obično kad kažemo Afrika mislimo na crnce, ali nisu samo oni stanovnici kontinenta već i Egipćani koji imaju izuzetno bogatu kulturu. Prezentacijom je pokazan mali deo onoga što Egipat ima, ali sasvim dovoljno da vas zainteresujem i pomno pratite jer mi se postavilo pitanje vezano za mumije. Nisam znala da se srce ostavlja u telo i onda se tek balzajume, ali zato uvek ima nekog ko to odlično zna. I Veljko je bio u pravu. Razgovarali smo hijeroglifama i ispisivali svoje ime, saznali ko je Tutankamon i rezali maske, govorili o čuvenim piramidama i faraonima, igrali igru sa čašama koje su imale boje olimpijskih krugova-trebalo je poredati što brže i pratiti dobijeni red boja.

Četvrtak: Nastavnica mađarskog jezika imala je aktivnosti za kontinent **Australija**. Prezentacijom je predstavila kontinent-njegove prve stanovnike, biljke i životinje. Veoma zanimljive radionice odradila je kroz igru traženja otisaka šapa životinja Australije tražeći u holu škole, bacali ste lopticu u određeni kvadrat. Najzanimljiviji deo dana je kada je od vašeg lica stvarala Aboridžine.

A mi smo na našem času pravili maske koale kao i koale na grančici eukaliptusa, 3D kengura.

Petak: Nastavnica engleskog jezika pripremila je zanimljivosti kontinenta **Amerika** kojom smo zaokružili i upotpunili Dečiju nedelju. Na tabli su bile zalepljene “muve” u kojima su sličice raznih predmeta...zadatak je bio da kad nastavnica kaže na engleskom reč, muvalicom “ubijete” muvu. Nakon igre sastavljali ste sličice-puzzle.

Mi smo na našem času pravili kapu –krunu za statuu **Kip slobode**. Bili smo porednici....

Na kraju nedelje i završenih aktivnosti bila je podela medalja, a zatim gašenje baklje. Proglasili smo Olimpijske igre završenim.

Evo i nekih zanimljivih izjava: “Pobeda nije sve na svetu. Nije jedino bitno!”

“Piramide služe kada turisti dođu da ih uslikaju!” Veljko

Evo malo i atmosfere sa časova koji su bili drugačiji, a uživali ste u njima . Nije vam baš uvek bilo pravo sa kime ste u grupi, ali morate biti spremni na svaku situaciju u životu i znati da nije uvek lako raditi sa nekima. Da bi zadatak ispunili morate se ponekad i pomučiti. Nekada nekome morate skrenuti pažnju na ponašanje, nekada na neke stvari koje će vam oduzimati bespotrebnu energiju koju možete usmeriti na neke druge stvari. Mnogo toga u životu neće biti mnogo važno, ali ćete se često susretati sa tim i tražiti najlakše rešenje da izađete iz situacije. Obeležavali smo dosta svetskih i međunarodnih dana neke kroz eTwenning projekte, neke ne.

Svetski dan kravate-dan svečanosti i zajedništva **18.10.2016.** Učili ste kako se kravata veže, pravili "košulju" sa kravatom, ali su učenici i na dodatnoj nastavi bili kreatori svojih kravata.

brat Deni pomože Leu

Po zadatku

Maksijev pogled ♥♥ i osmeh ♥♥

Kroz čas matematike obeležili smo **Svetski dan jabuke** 20.10.2016. u prisustvu pedagogice Branke Eraković. Svidelo joj se što smo integrisani čas odradili na zabavan način. Rešavajući zadatke koje su bile napisane na papiru oblika jabuke punili ste korpe IV a I je rešavao zadatke i od papira na kojem je bio zapisan "pravio" jabuke. Pokazali ste želju za radom i bili sigurni u ono što radite. Čas je bio uspešan.

beremo jabuke

pune korpe

i prvaci je napunili

€Twenning projekat "20 dana dobrote" je podsticajni projekat, kako za vas, tako i za mene. Projekat koji traje samo 20 dana, a u stvari , „čitav život „, jer se nadam da ćete kroz život primenjivati ono što kroz ovaj projekat danas učvršćujemo. Učvršćujte svoju dobrotu i kroz život nastavite da činite dobra dela.

Dvadeset tema prošlo je kroz projekat koji smo realizovali: izrada girlande, usrećio sam..., poklanjam pesmu ili priču, sadimo žito, Adventski vašar, pozorišna predstava humanog karaktera, pomogao sam životinji, Čajanka sa bakama, gost na času, delimo komplimente, pravimo i pišemo čestitku, pravimo ukrase, knjiga pod bor, narukvica prijateljstva, bor lepih reči, igra fer play, skrivena osobina u slovu imena, pozitivnim mislima u 2017.

Posebno bih izdvojila druženje sa baka.

“ JEDNA OD NAJSREĆNIJIH STVARI KOJA MOŽE DA SE DOGODI U ŽIVOTU, JESTE SREĆNO DETINJSTVO “

Jedno predivno provedeno popodne sa bakama. Uživali smo u njihovom društvu, njihovom osmehu. Družili se, igrali , stvarali. Pipremili ste recitacije, odsvirali pesmice i prionuli na zadatak. Pravili ste svojim bakama čaj koji ih je ugrejao i opustio . Prva igra - SLAGALICA srce. Bake su sastavljale sliku u kojoj je napisana vaša poruka koju su morale naglas da pročitaju . Druga igra- ČIJI JE UNUK/A. Napisali ste nekoliko rečenica o sebi a bake su morale da prepoznaju čiji je unuk. Treća igra- KOLIKO SE POZNAJEMO. Postavlja se pitanje vama, baka piše odgovor na papiru i tek onda vi odgovarate. Četvrta igra-POKAŽI. Pantomimom ste pokazivali bakama predmet, sport, muzički instrument. Peta igra- ISPUNI ZADATAK. Izvukli ste papirić na kojem je napisan zadatak šta da uradiš za baku (uradi za baku dobro delo, izvini se baki zbog nekog svog nestašluka, kaži baki šta je to što bi želeo da radiš sa njom, obećaj baki da nećeš raditi ono što ona ne voli, zahvali se baki za nešto što ti čini stalno ono sto voliš, kaži baki nekoliko lepih reči, udeli kompliment,) Šesti zadatak KRPENJAČA. Takmičili ste se ko će više krpjenjača da ubaci u kutiju. Sedmi zadatak koji ste sa nestrpljenjem čekali jeste igra -“MUZIČKE STOLICE”. Pobedio je unuk. Osmi zadatak kreativni rad - PAHULJA za učionicu.

Podelili smo zahvalnice , srca puna, napravili zajedničku sliku, počastili se kolačićima i zadovoljni otišli kućama. Hvala bakama što su nam ovaj dan učinili posebnim!

Naravno izdvoojila bih pravljenje kolačića. Bili ste mnogo vredni, družili se, nešto naučili, bili aktivni. Zahvaljujemo se mami Daliborki koja je bila strpljiva . Sa njom smo uživali dok smo pravili kolačiće. Podelili smo ih sa drugarima u smeni (i ostavili drugarima u suprotnoj) i roditeljima kada su došli po vas. Pa, neki su uspjeli i da izbroje koliko je učiteljica pojela..... 😊 Kolačići su bili ukusni, ne zbog sastava, već zbog vaših ručica koje su ih stvarale.

Naš prvi **Advenski vašar** 05.12.2016. godina. Vredno ste radili , ali i zaradili. Od zarađenog novca išli smo na klizanje. Pravili smo jelkice bele i zelene , anđele, nakit za jelku, čestitke, mesili testo za figurice, slova imena Deda Mraz, venčić od orasa.... Uživali ste u izradi božićnih radova , a još više dok ste prodavali.

Javni čas fizičkog vaspitanja
– KLIZANJE 25.01.2017. Aaaaa ovde sam

se slatko smejala, što na licu mesta, što dok sam izdvajala slike za „Spomenar” pa se prisećala interesantnih detalja. Od vašeg padanja, ustajanja, dobro naučenih figura i veštini klizanja. Bilo je onih koji su bili uporni i snalažljivi, dok su neki već znali da klizaju. Najupornija je bila Marija koja je brzo naučila da kliže, ali i Darijan koji je bio sigurniji uz ogradu, ali nije posustajao. Bilo je i onih koji su pobedili strah, neko je samo pokušao da kliže, a ima i onih koji su na času klizanja naučili osnovne korake kako se staje klizaljka na led, kako treba postupati u klizanju, kočiti, ustati, zaustavljati... Nekima je bilo toliko lepo da su poželeli doći ponovo.

Ubrzo nam je stigao i "100. dan škole" kroz eTwinning projekat obeležili smo ga 10.02.2017. povezujući aktivnosti kroz sve predmete i maksimalno uživali. Došli ste u školu bez školskih torbi i knjiga, ali smo odradili ono što je bilo planirano za taj dan. Nacrtali smo drvo sa otiscima vaših šaka zabeleživši 100 aktivnosti odradenih do tog datuma. Pravili smo naočare u obliku 100, svoje likove pretvarali u bake i deke, bavili se matematikom, pogađali metu –centar je vredeo 100, majicu kreirali na svoj način, ali na njoj nije smelo biti ni manje ni više nečega od 100, odradili 10 vežbi svaku po 10 puta. Sve je bilo u znaku stotke. Ono po čemu ću i ja pamtiti je situacija kada sam htela preko aplikacije u telefonu da nas napravim starije. Međutim, nisam nikad razmišljala da od takve šale može biti nekome loše. Tako je Darijan osetio mučninu gledajući vaše likove, svoju nije želeo. Tako sam tu ideju ostavila samo zapisanu i nisam sigurna da ću je nekada iskoristiti.

ČESTITAM vam 100 dana napornog rada, na trudu i zalaganju jer ste za ovih 100 dana postali pametniji .

eTwenning projekat "Happy Easter" odradili smo u saradnji sa nastavnicom engleskog jezika koja nam je pomogla u prevodu. Kome nije teško neka ukuca sve ovo kako bi pogledao šta smo pripremili i videli kako praznik proslavljaju škole u svetu. <https://www.google.com/maps/d/u/0/edit?mid=1jd1pOc60-ugQle7wZXPkxasGUCA&ll=43.46071437886496%2C24.508046796874964&z=7>

Obeležili smo i "Happy day" Međunarodni dan sreće 20.03.2017. Na času su bili prisutni pedagog škole i mama Mirjana Janečić.

Sve je bilo u znaku smajlija. Pokušali smo puštati balone ...ali nam nije uspelo. Trebalo ih je napuniti helijumom kako bi baloni odleteli.

Svetski dan sporta 06.04.2017. na poziv mog omiljenog sportiste Noleta da se što više ljudi priključi akciji, to smo i učinili.

Od najranijeg uzrasta sport igra značajnu ulogu u životima mnogih. Posvećenost sportu u život unosi sreću, zadovoljstvo, ispunjenost, zdravlje i još toliko toga! Pridružili smo se akciji i podělili #Sportin1Word. šta za nas znači sport.

Ono što je još obeležilo ovu školsku godinu su razna takmičenja. Odradili smo kviz "Dan sigurnijeg interneta" koji nam je pokazao da onaj ko ima sreće može biti izvučen za nagradu. Ali kod nas važi pravilo *da nije važno pobediti već učestvovati i boriti se za najbolje*. Imali smo znanje, ali ne i sreće.

Takmičili smo se u **recitovanju**, Nikoleta je bila predstavnik. Učestvovali na takmičenju matematike "Misliša", Veljko Vuković. Učestvovali 03.04.2017. u kvizu "Čitam i skitam". Una je dobila nagradu za učenje engleskog jezika. Pokušali smo učestvovati na konkursu Bogatstvo različitosti, ali nam nije išlo.

Na konkursu "Najlepše uskršnje jaje" osvojili smo nagradu za najkreativnije. Ovo je bio primer kada vas nešto može prijatno iznenaditi. Nenadajući se nagradama, a vi ne znajući da smo učestvovali, ovoga puta *imali smo sreću*. Dobili ste knjige i mnogo slatkiša.

Ne mogu a da ne spomenem da u razredu imamo i sportiste. Nikoleta je karatkinja koja osvaja pojaseve u "raznim bojama". Neko je pokušao da ide na taj sport ali je brzo odustao.

Bilo je 3 pozorišne predstave u ovoj školskoj godini.

14.11.2016. "Tajanstveni hipopotamus"

21.12.2017. "O, Deda Mrazel!" pozorišna predstava humanitarnog karaktera

23.12.2017. "Novogodišnja priča" u Tavankutu

Ono što ste voleli je da stalno budete napolju. Tako smo osim produženog odmora imali neke određene zadatke kako bi što više boravili na svežem vazduhu.

Na jednom od časova prisustvovao je Darijanov brat Andrija koji se lako uklopio u naš rad i pokazao da i on može biti đak.

Evo malo i neobičnih scena. Neka svako tumači kako želi.

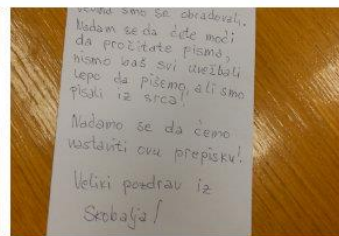
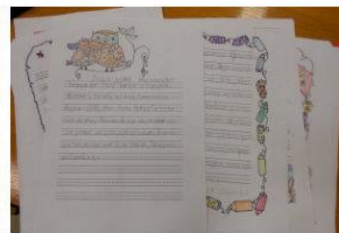
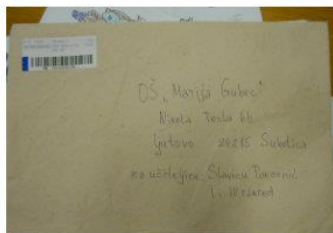
eTwenning projekat **“Mandala”**.
Ne sećam se kada ste radili na času likovnog u tišini kao tada kada ste crtali mandalu.

Kroz eTwenning projekat "Prvoškolski vrtuljak" obeležili smo Svetski dan pisanja pisma.

Času obeležavanja prisustvovala je i pedagog škole. Presentacijom smo predstavili put nastanka prvog pisma, čime se nekada, kako se prevozi pismo, kako izgleda poštansko sandučce kod nas i u svetu, kako izgledaju poštari, poštanske markice i koji lik je bio prvi na njima. Inspirisani time bili smo kreatori svojih poštanskih markica. A zatim prionuli na posao pisanja pisma. Pisma smo slali drugarima iz OŠ "Ivo Lola Ribar" Skobalj koji su nam poslali i odgovor svakome ponaosob. Nije bilo veće radosti kad ste čuli da smo dobili odgovor. A za informaciju koju vam nisam spomenula Unin teča u toj školi radi kao veroučitelj.

Kad asmo pisma napisali, adresirali išli smo u našu poštu da ih pošaljemo. I to ste jedva čekali taj dan da i to odradimo. Tanja nam je ispričala put od primanja pisma koji su koraci do slanja. Tako ste merili pismo i udarili pečat. Naše pismo je uspešno poslato. Nažalost početkom raspusta dobili smo još 2 pisma od drugara iz Hrvatske (učiteljica Jadranka Cesarec Oršanić OŠ "Viktora Kovačića", Lupinjak, Hum na Sulti, 49231; učiteljica Tatjana Dlouhi iz OŠ "Josipa Kozarca", Lipovljani, Piljenice 44322) koje ću vam pročitati kad se knjižice budu delile 29.07.2017., ali sam, da bi i njima odgovor stigao na vreme kopirala već ova postojeća i poslala u ime vas.

“ Porodica je mesto gde naučiš da živiš, a onda kada stvoriš svoju, učiš i druge kako da žive, budu ljudi i budu srećni .”

“Dragi naši roditelji, svako od nas će jednoga dana biti odrastao i u svakom će ostati sećanje iz detinjstva. Nemojte propustati ove divne godine, stvarajte uspomene koje će te rado prepričavati iznova i iznova se smejati istim. Nećemo se sećati opranih sudova, poslova i sl. već pažnje posvećene nama. Zato ljubite svoju decu i volite jer su ipak oni vaša deca.” **Marija Vuković**

“ **Svetski dan porodice** ” obeležili smo 12.05.2017. Sigurna sam da će ovaj dan biti jedan od onih koji će se dugo pamtili i prepričavati. Bilo je zadovoljstvo družiti se sa vama , podeliti priču i po koju šalu. Uživali smo zajedno u svakom deliću sekunde kroz igru, pesmu i šalu. Na žalost, neki nisu osetili tu energiju koja je vladala , ali mi je još žaliije što znam koliko je bilo teško onima koji nisu imali sa kime da je podele. Veoma me je obradovalo što se i u pripremanju kraćeg programa uključila i Veljkova sestra Marija što je bio pun pogodak za ovakav dan. Pravili smo porodičnu lepezu, stvarali porodični grb, pisali koji su to koraci za srećnu porodicu. I na krajupoklon porodična slika –koji je najlepši trenutak proveden sa porodicom.

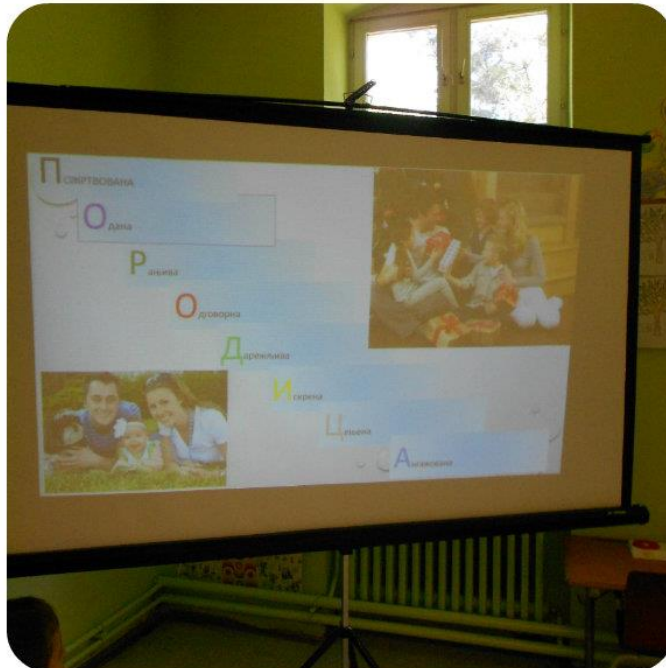
„Deca su ogledalo roditelja“. Kineska narodna poslovice

“Čovek proputuje svet u potrazi za onim što mu je potrebno, a onda se vrati kući i pronade upravo to što je tražio.” Džordž Mur

“Porodicu ne čine samo oni sa kojima smo u krvnom srodstvu. Čine je i oni koji nas drže za ruku onda kada nam je to najpotrebnije.” Nepoznati autor

“Imati gde otići je dom. Imati nekoga da volimo je porodica. Imati oboje – blagoslov.” – Dona Hedži

Porodični grb

“Porodica je kompas koji nas vodi. Ona nas inspiriše da dosegamo velike visine, i teši kada povremeno padnemo.” Bred Henri

„U porodičnom životu mnogo je važnije i korisnije stvoriti pravilno iskustvo nego ispravljati nepravilno“. Makarenko

“Jedina stena koji stabilno stoji, jedina institucija koja zaista funkcioniše je porodica.” Li Jakoka

“Druge stvari nas mogu promeniti, ali mi počinjemo i završavamo porodicom.” Entoni Brant

“Nema sumnje da se najvažnije vrline ljudskog društva stvaraju, jačaju i održavaju u porodici i domu.” Vinston Čerčil

09.06.2017. išli smo na ekskurziju. Obišli smo muzej Jovana Jovanovića Zmaja, Prošetali kroz centar Novog sada, obišli Petrovaradin, kratko boravili u Dunavskom parku, i konačno stigli u Dino park, koji ste jedva dočekali da posetite. Bili ste dobri i poslušni i nadam se da ste uživali. Po povratku kući Marija se rasplakala jer sam rekla da se vraćamo nazad da ne idemo kući.

I KONAČNO PALAČINKE . Jedva dočekasmo pretposlednji dan školske godine kako bismo konačno ispunili želju. Palačinke su bile izuzetno ukusne i brzo su nestale. Mutilo se, peklo, mazalo ali i plakalo. Plakalo, jer se palačinke nisu pržile baš u svom tiganju (Veljko).

U utorak, zadnjeg dana školske godine došle su nastavnice koje su održale kratko predavanje o predmetu koji će predavati u V razredu.

Moglo bi se još dosta toga reći i zapisati, ali ovo su stvari za koje mislim da trebaju biti upamćeni. Mnogo smo stvarali i teško je bilo izdvojiti aktivnosti a da neku ne zaboravim. Ono što nisam spominjala to su likovni radovi kojih je bilo baš mnogo. Pa neka ovo bude vaš mali zadatak da zabeležite u ovaj Spomenar one radove koji su vam se najviše dopali.

Da ne zaboravim. HVALA mojim pomagačima LEU i VELJKU koji su došli da mi pomognu oko sređivanja ormana. Završili smo brzo jer su dečaci bili vredni, pa su na kraju bili i nagrađeni.

U subotu 01.07.2017. održaće se Dužijanca za decu u centru grada. Učestvovaće Leo, Veljko i Nikoleta koji će se takmičiti u kvizu znanja i poznavanju običaja za Dužijancu, kao i dečijih igara u istom duhu. Srećno!

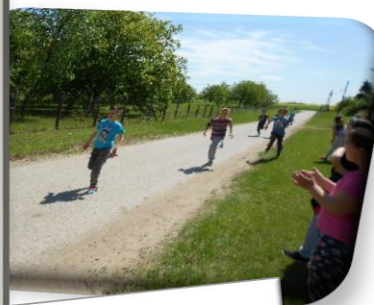
Put do uspeha je težak. Nekada se moramo mnogo pomučiti i uložiti napor da bi došli do željenog cilja. Sledeće slike govore više od reči:

Nekada to bude veoma uspešno, a nekada baš i ne

KRAJNJI CILJ

МОЈА УЧИТЕЉИЦА

DARIJAN JANEČIĆ

МОЈА УЧИТЕЉИЦА

MARIJA MAČKOVIĆ

UNA KOVAČEVIĆ

MARKO VUKOVIĆ

NE ZABORAVI

Žao mi je što se svojih nastavnika ne secam svakog po imenu. Na ovoj stranici nalaze se oni koji su bar jednom ušli u razred i održali čas ili ste se susretali na hodniku, dvorištu, ...

Stanislava Stantić Prčić
direktorica škole

Branka Eraković
pedagog škole

Ljubica Petrak
spremačica-servirka

Miroslava Gilović
vaspitačica

Ibolja Vitasović
učiteljica

Zora Sloboda
slamarska sekcija

Slavica Kovačević
ekološka sekcija

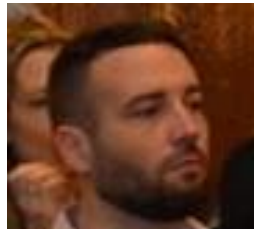
Nina Davidović
psiholog

Livija Mojžes
mađarski jezik

Franjo Ivanković
katolički vjeronauk

Strahinja Kostić
engleski jezik

Svetlana Pribičević
engleski jezik

Larisa Đurić
nast. likovne kulture

Milena Urukalo
nastavnica nemačkog

Danijela Radnić
nast.matematike

učiteljica Mirjana Savanov
učiteljica Zorica Lučić
učiteljica Ljubica Francišковиć

Slađana Knežević
nast.srpskog jezika

**Ako postoji nešto što nisam spomenula,
vi dodajte u ovaj prostor**

Ovde zalepite zajedničku fotografiju

POTPISI DRUGARA

SVI NA JEDNOM MESTU

"Nešto iz djetinjstva ponese samo uspomena, a nešto sačuva u očima, ušima, u srcu još malo one radoznalosti i nemira pa ume da se igra i raduje malim stvarima."

Duško Radović

Evo još nešto za kraj.

Bilo je mnogo toga lepog, manje ružnog i sve to ostaje u našim srcima i glavama. Mnogo smo razgovarali, razmenjivali iskustva, pričali o svemu i svačemu. Mnogo toga smo čuli o vašim porodicama, kako živite.... Govorila sam vam i o mojim nestašlucima kako kod kuće tako i u školi. Sve ste to pomno slušali i postavljali mi razna pitanja.

Znam da su vam mnoge stvari padale teško i sa velikom mukom ste ispunjavali. Morate naučiti da u životu nije sve lako i da se morate pomučiti i suočiti sa problemom. Često niste radili domaće zadatke , to je u moje vreme bilo **nezamislivo** da ne uradim i odem u školu. Kod vas je to izgleda bilo sasvim normalno. Tako sam jednom dala domaći i vašim roditeljima sa istom temom koju ste imali i vi. Roditelji su ispunili zadatak, saznala šta je njima njihova baka pričala. A mene je rastužila priča Stefanove bake koja je napisala sledeće: „ **Nažalost, sve je to brzo prošlo i mi smo odrasli, svoje porodice osnovali. A naša mama čeka svaki praznik, broji dane kad će njena deca kod nje doći i njene suze sa lica nežno obrisati.**“

Ove reči vama sada ne znače mnogo, gotovo ništa jer imate svu pažnju i ljubav vaših roditelja. Ali..... Kad porastete neka vam ona bude vodilja u životu kako bi, neko, malo prolio suza. Setite se da imate one koje su vam pomogli da odrastete, postanete dobri, poslušni, vaspitani i obrazovani ljudi. Zdrava porodica je ta koja će vas zaštititi i priviti u „svoje krilo“. Jedno treba da znate **da ste ogledalo svoje porodice.**

Živi, zdravi, srećni i veseli bili.

DRAGI MOJI!

DRUŽILI SMO SE, SMEJALI SE,
RADOVALI SVAKOM NOVOM POČETKU
I DOBROM ZAVRŠETKU!

SADA SU PRED VAMA NOVI PUTEVI,
NOVI HORIZONTI I NOVA ISKUŠENJA!

PUTEM KOJIM PROLAZITE
RASTITE SREĆNI I NASMEJANI!

NEKA VAM JE SVE DOBRO DOŠLO
ONO ŠTO JE ISPRED VAS!

RADO SPOMINJATI, DUGO U SRCU,
S LJUBAVLJU

VAŠA UČITELJICA

LJUTOVO, jun 2017.

